

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಾ ಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತಿದೆ” ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅವರದು. ತಜೆಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದ ತಮ್ಮ ಅಭಿನಯದ ‘ಹೊಂದಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ’ ಸಿನಿಮಾ ಉದಾಹರಿಸಿದ ಅವರು, “ಈ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಆರು ನಟರಿಗಿರ್ದಾಗೂ ಏಲ್ಲ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೂ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಿದೆ. ಇದು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯವು. ನನಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್ ಆಗಲಿ, ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಥೆಗಳಾಗಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರು ಎದ್ದುಕಾಣಿವಂಥದ್ದಾಗಿವೆ. ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಬೋಲ್ಡ್ ಆಗಿ, ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕಸುವಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳವು” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ, ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ನಟರಿಗೆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರ್ಥನ್ಯ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಅವರು, “ಹೀರೋಯಿನ್‌ಗಳಿಗೆ ಈಗ ಲೇಳ್ ಟ್ರೇಫ್

ಜನರನ್ನು ಧಿಯೇಟರಿಗೆ ಕರೆಸುವುದೇ ಕವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಟರ್ಚ್ ಬೆಲೆ, ಜಿವಾಟಿ ಇವ್ವೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಜನರು ಧಿಯೇಟರಿಗೆ ಬರುವುದೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾರ್ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಕೂಡ ವರ್ಕ್ ಡೈಟ್ ಆಗುವುದು ಕವ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸೂಪರ್ ಸ್ವಾರ್ ಆದರೂ ಸಿನಿಮಾ ವರ್ಕ್ ಡೈಟ್ ಆಗುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವಾ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನಿಮಾರಾವರಿಗೇ ಕಾಡುತ್ತಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಸಂಯುಕ್ತ.

ಹಾಗಿದ್ದರೆ ವರ್ಕ್ ಡೈಟ್ ಆಗಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾರ್ಗಳ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯೇನು ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದೆಯೇ? ಇದು ಹೀರೋಯಿನ್ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಲ್ಲಿವೇಕೆ? ಹೀರೋಯಿನ್‌ಗಳಿಗೂ ಘ್ರಾನ್ ಫಾರ್ಮೇಸ್‌ರ್ ಸಾಕಷ್ಟು ಜನ ಇರುವಾಗ ಹೀರೋ

ಪೋನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿ ಕಂಬೆಂಟ್ ಸಿಗುವ ಹಾಗೆ ಆಯಿತು. ಒಟ್ಟೆಂಬುಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನ ವಿವರಣವನ್ನಿಷ್ಟುಕೊಂಡೇ ಹಲವು ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಸದ್ಯ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೂ ಅಂಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಸಾಗುತ್ತಿವೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಸಿದ್ಧ ಸಿನಿಮಾ ವ್ಯಾಕರಣ

ನಿದೇಶಕ ಪ್ರಟಿಣಿ ಕಣಗಾಲ್ ಅವರ ಪರಂಪರೆಯ ಕೊಂಡಿ ಪ್ರಿಚೆ. ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅವರು ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನ ಒತ್ತುಗಳ ಸಂಬಂಧ ತಮ್ಮ ನೆನಪ್ಪಗಳನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕಿದ್ದು ಹೀಗೆ:

“ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಂದರೆ ಪ್ರಟಿಣಿ ಕಣಗಾಲ್ ಅವರೇ ನೆನಪಾಗುವುದು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಅಂಥವು. ಅದಾದ ನಂತರ ತರಾಸು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ದೊರೆ-ಭಗವಾನ್ ಅವರು ಮಾಡಿದ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನ ಇಧ್ವಾಪು. ಆಗ ಕಾದಂಬರಿ ಆಧಾರಿತ ಒತ್ತುಗಳು ಮಹಿಳೆಯರಷ್ಟೇ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಕಾದಂಬರಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದರೇ ಮದ್ದಮ ವರ್ಗದ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು. ತ್ರೀವೇಣಿ, ಇಂದಿರಾ ಅವರಂಥ ಲೇಖಿಕೆಯರು ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಥೆಗಳಿಗೆ ಜೀವ ತಂಬುವಂಥ ನಟರಿಗೂ ಇದ್ದರು”.

“ಸಿನಿಮಾರಂಗದ ಒಂದು ಕಾಲಫ್ರಾದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿ-ಸಿನಿಮಾ ಒಂದಕ್ಕೊಂಡು ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಆಗ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಜನರಿಗೆ ಸಮಯ ಇತ್ತು. ಸಿನಿಮಾ ಹಾಗೂ ನಾಟಕ ಬಿಟ್ಟೆ ಬೇರೆ ಮನರಂಜನೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾದಂಬರಿ ಆಧರಿತ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ‘ರೆದ್ಮೆಡ್ ಅಡಿಯನ್ಸ್’ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾದಂಬರಿ ಓದಿದವರಿಗೆ, ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಕಥೆ ಬಂದಿದೆ ನೋಡೋಣ ಎಂಬ ಕುಶಳತ. ಮದುಕೆಕೊಂಡು ಹೋಗಾದರೂ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು” ಎಂದು ಕಾದಂಬರಿ ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾ ನಡುವಿನ ಗಟ್ಟಿ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೆಗೆದಿತ್ತಾರೆ ವಿಶ್ವನಾಥ್.

“ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು ಸಿನಿಮಾ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರ ಹಿಂದೆ, ಒಂದು ಕಥಾವಸ್ತು ಸಿನಿಮಾ ಇನ್ನುವುದು ಒಂದು ಉತ್ತರ್ವಾದರೆ, ಮುನಿಮ್ ಆದಿಯನ್ಸ್ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಮತ್ತೊಂದು. ಕಾದಂಬರಿ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಬಂದವು. ‘ಪಂಕಮವೇದ್’, ‘ಶ್ರೀಗಂಧಿ’, ‘ಅರಿಣಿ’, ‘ಅರುಜೋದಯ’ – ಇಂಥ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ನಾನೇ ಮಾಡಿರುವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಸಿನಿಮಾಗಾಗಿಯೇ ಕಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಆದರೆ ಅವು ಮಹಿಳಾ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದವು. ಸಾಕಷ್ಟು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಓದಿದವು ಕೂಡ” ಎಂದು ನೆನಪ್ಪಗಳನ್ನು ನೇವರಿಸಿದ ಅವರು, ಆ ಕಾಲಫ್ರಾದ ನಂತರ ಕೂಡ ನಟರಿಗೆ ತೆರೆ ಮೇಲೆ ಮಿಂಚಿದು ಎನ್ನುತ್ತುಲೇ, ಮಾಸ್ ಹೀರೋಯಿನ್ ಆಗಿ ಮಾಲಾತ್ರಿ ಮಿಂಚಿದ್ದ ಉದಾಹರಣೆ ಹೊಡುತ್ತಾರೆ. “ಮಾಲಾತ್ರಿ ಅವರ ಕೆಲವು ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಅವರ ಪಕ್ಕ ಇದ್ದ ಹೀರೋಗಳೇ ಬಂದುಹೋಗುವ

ಸಂಯು ಮತ್ತು ವಿರಹದ ರೂಪಕಗಳ ಜುಗಲಬಂದಿಯ ‘ಎಡಕಲ್ಲು ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ಶರತ್, ಜಯಂತಿ

ಇಲ್ಲ. ನಟರಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೂ ನಟನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ಅವರೇ ಕೊಂಡೊಯ್ಯಬಲ್ಲಿರು. ಆಗ ಸೂಪರ್ ಸ್ವಾರ್ ಇಧ್ವದೇ ದೊಡ್ಡ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಸಿನಿಮಿತ್ತದ್ದವು. ಈಗ ಕಥೆಗಳೇ ಹೀರೋ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗಾಗಿಯೇ ಕಥೆಗಳು ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ಕಾಲವಿದೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಒಟ್ಟಿಟೆ ಎಂಬ ಹೋಸ ಮಾಡ್ಡಮದೆಡೆಗೆ ಮಾತು ಹೋರಳಿಸಿದ ಅವರು, ‘ಒಟ್ಟಿಟೆ ಹಳೆಯ ಸಿನಿಮಾ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹರಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್ ಬೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೇ ಆ ಸಿನಿಮಾ ಮುಂದೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ನಟರಿಗೆ ಪಾತ್ರ ಚಿಕ್ಕಿದ್ದರೂ ವಿವಯ-ಪಾತ್ರ ತೊಕದ್ದುಗಿದ್ದರೇ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗ ಏಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

ವಿವಯದಲ್ಲಾಗುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು, ನಟವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಯವಾಗುವದಲ್ಲಿವೇ? ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಗೆ ನೇರವಾದ ಉತ್ತರಗಳು ದೊರೆಯುವದಿಲ್ಲ. “ಹೀಗೆ ನಟಿಯರನ್ನು ಕಡೆಗೇರಿಸಿ ಮಾಡಿದ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿಕ್ಕು ಕರುಬಿಯಸುತ್ತಿರುವುದು ಒಳ್ಳಿ ಕಥೆಯವೇ” ಎಂದು ಸಂಯುಕ್ತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

“ಕೊರೊನಾ ನಂತರ ಧಿಯೇಟರಿಗೆ ಹೋಗುವ ರೂಢಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಎರಡು ಎರಡು ಮಹಿಳೆಯರ ವರ್ಗ ಕೊರೊನಾ ಕಾರಣವಾಗಿ ಮಾಸ್ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಬಿತ್ತು. ಧಿಯೇಟರಿಗೆ ಜನ ಕರೆಸಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ ಮಾಸ್ ಸಿನಿಮಾಗಳು ಸೋತ್ತವು. ಕೊರೊನಾ ಸಂಯುದಲ್ಲಿಯೇ ಬಂದ ಒಟ್ಟಿಟಿಯಿಂದ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ,